

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

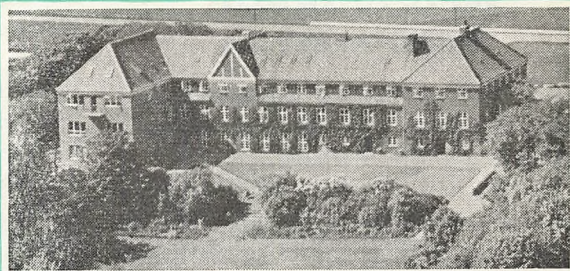
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Fra Nr. Nissum Højskole

2 Februar 1966 58. årgang

Bed
og arbejde!

Hvordan skal jeg ære?

Hvis vi ønsker vort liv hegnet af Guds gode og vise bud - også det fjerde - mon vi så ikke i de unge år især skal huske på, hvem vi er?

Vi er netop vore forældres børn, og dermed er vi inde i et tilhørsforhold, som vi ikke kan rive i stykker, om vi så rejser tusinde mile bort fra hjemmet. Og dette tilhørsforhold angår ikke blot kød og blod og udseende, men også nerver og sind.

„Hun ligner sin mor i sind og skind“, er et velkendt udtryk og ligeledes: „Æblet falder ikke langt fra stammen.“

Det er vist almindeligt gældende, at ældre folk ærer deres afdøde forældre, ja, beundrer dem, medens man ret ofte i alderen fra 10 år til 30-40 kan være meget utilfredse med „de gamle“, „de forkalkede“. Undskyld sproget!

Jeg tror, det vil være gavnligt for mange unge at tænke på, at de, når de har den alder, som forældrene har nu, mest sandsynligt også vil have forældrenes syn vedrørende det i øjeblikket omstridte spørgsmål. Selv om det rimeligvis er sandt, at mor og far er gammeldags, så er det endnu mere sandt og sikkert, at:

„Som du er, har vi været, og som vi er, skal du blive.“ Det er meget muligt, at de udmærket forstår dig, når du synes, de slet ikke forstår dig. Men det kan du bare ikke forstå - endnu.

Men ungdommen har et stort hensyn til gode. Vi ældre skal huske, at vi er alle præget af vor tid, og da tiderne er foranderlige, kan ungdommens problemer også være det.

Vi, der i barndommen og ungdommen læste: „For mine små venner“, „Ugens nyheder“ og „Hjemlandsposten“, vi fik da vist lettere et sundt syn på livet, end vore unge får i dag. Dens gængse læsning vil overvejende give læserne det indtryk, at umoral er noget selvfølgelig, og er det ikke det samme med TV?

Men selv om tiderne skifter, så er vel naturen, hvortil både unge og ældre hører, stort set uforanderlig. Dengang havde vi brug for at bede - og synge: „Sæt vagt omkring min tanke og fri for fald min fod“. Det samme behøver vore kære unge i dag.

Den allerskønneste form for samhørighed findes der, hvor de unge fra troende hjem søger fædrenes Gud. Så bliver der glæde i himlen, og så bliver der glæde i hjemmene både hos de ældre og hos ungdommen.

A. Kr.

Vi søger en mand til 1. april

til pasning af haven og vort lille landbrug m. m. Til en gift mand kan anvises en god bolig.

A. Kristensen.

Hvis vi skulle bestemme...

Fra „Jyllands-Postens“ udmærkede ungdomsside tillader vi os at bringe følgende udklip til nærmere eftertanke.

Jeg ville ønske, at alle I, der finder gudstjenesten gammeldags og kedelig, ville følges med mig til højmesse. Straks, når vi træder ind ad døren til kirken, fornemmer vi, at der er festligt pyntet - på alteret står blomster og lys, og præsten bærer messehagel, hvis farve betegner søndagens stilling i kirkeåret. Vi deltager i salmesang, hører skriftlæsning og glæder os over den ældgamle vekselsang, der har lydt i kirken i over 1000 år. Efter at hele menigheden sammen har sunget trosbekendelsen, holder præsten prædiken, hvori han med ganske almindelige ord udlægger søndagens evangelium. - Nu kommer gudstjenestens højdepunkt: forvandlingen af brød og vin, hvorefter hele menigheden går op i koret for at deltage i altergangen. Til sidst lyses velsignelsen, og vi forlader kirken.

Nu vil nogen måske indvende, at der bliver gjort for meget ud af det ydre, men

smykker vi ikke også vort hjem med lys og blomster, når vi venter en gæst?

Men er det nu bare præstens og kirkens skyld, når kirkebesøget er så ringe? Er det ikke snarere sådan, at menigheden svigter sin præst og hellere hengiver sig til alle mulige selvbehageligheder?

Det gamle forhold mellem præst og menighed er næsten forsvundet. Hvis menigheden synes, at prædikenen er det vigtigste i gudstjenesten, og præsten er en dårlig prædikant, gider den ikke komme i kirke. Så bliver præsten ked af at gå på husbesøg, når de, han besøger, svigter ham og kirken, og så siger menigheden, at deres præst ikke bekymrer sig om sin menighed osv.

Man kan sagtens sige, at man ikke forstår spor af gudstjenesten, når man kun kommer én gang om året. Så får man overhovedet ikke indblik i gudstjenesten og sidder bare som passiv tilhører, og det var jo ikke meningen. Nej, gå i kirke regelmæssigt, så forstår I pludselig, hvorfor præsten siger, som han gør, hvorfor hans messehagel er violet i adventstiden, og hvorfor blomsterne på Mariæ Bebudelse dag er blå iris.

Bodil Hansen, 1. real, Randers.

Det er

søndag den 6. marts

at alle gamle elever og interesserede indbydes til

vintermøde

Kl. 15,15 Fælles kaffebord.

Kl. 15,45 Foredrag ved pastor E. Mejdahl, Struer (skolens fmd.)

Kl. 17,00 Gymnastikopvisning af drenge- og pighold.

Kl. 18,30 Aftensmad (drikkevarer til medbragt madpakke, røde pølser og ostemad kan købes).

Kl. 19,30 Eleverne underholder.

Kl. 21,00 Aftenkaffe - derefter afslutning.

Af pladshensyn ville vi gerne, om man vil tilmelde sig til skolen senest fredag d. 4. marts 1966.

Velkommen - *Elever og lærerstaben.*

GRANKOGLER

- en virkelighedsskildring

Hvad for min skyld I mister, skal I få hundredfold igen, og i den tilkommende verden et evigt liv. - Math. 19, 29.

Peder var 5 år gammel på dette tidspunkt, historien her begynder.

Hans barndomshjem lå i det sydøstlige hjørne af Sevel sogn, og her boede han sammen med sine forældre og 3 yngre søskende. Peder var den ældste i børneflokket, som forøvrigt i hurtigt rækkefølge blev forøget til 8. Han var opkaldt efter sin farfar. Peders far hed for den sags skyld også Peder, så i daglig tale mellem deres bekendte og naboer blev de almindeligvis kaldt Store Peder og Bette Peder.

Da Bette Peder var 5 år gammel var han en dag med sin fader efter brændsel - nærmere betegnet kvas, som var sat op i ret store firkantede bunker, der blev solgt ved skovauktion i Feldborg Plantage. Her fandt drengen 3-4 store grankogler af rødgran, som i hvert fald for ham var en stor sjældenhed. Han tog dem med sig hjem og viste glad sin moder, hvad han havde fundet. - Hun blev imidlertid ikke nær så glad som drengen og sagde: „Ja, men Bette Peder dog, det er jo ikke vore grankogler, for det er jo ikke vores plantage, du har fundet dem i, og der er heller ingen, der har givet dig lov til at tage dem. Må jeg ikke nok få dem?“

Det var hårdt ved drengen; men han gav alligevel moderen koglerne og huskede aldrig mere på dem.

I Feldborg ca. 1 mil syd for Peders hjem, altså på den anden side af plantagen, boede Bette Peders faster. Hun og hendes mand havde en lille ejendom.

En dag gik Bette Peder sammen med sin mor til Feldborg for at besøge familien. Lidt syd for Haderup delte vejen sig i en kom-

munevej, der gik øst om plantagen, og en privatvej, som gik mere vestlig og ind gennem plantagen. Sidstnævnte vej var som regel den bedste, og vejene mødtes igen syd for plantagen. Var det koldt, var der dejlig læ i plantagen, og brændte solen, var der kølende skygge.

Dengang var cykler og biler ukendte befordringsmidler, man gik, hvis man da ikke havde heste og vogn. Mor og søn brugte deres ben.

Da de var kommet et stykke ind i plantagen, standsede moderen og halede noget op af sin kjolelomme. Hun smed det ind mellem træerne, idet hun sagde: „Det var disse kogler, som du fandt herude i plantagen. Dem lægger jeg nu tilbage igen, for det er ikke vores, og du havde jo ikke fået lov til at tage dem.“

Hvordan besøget hos fasteren forløb, husker Bette Peder ikke. Heller ikke noget om hjemturen, så begge har nok været uden særlige oplevelser.

— — —

Vi tager nu et langt spring frem i tiden, ca. 40 år. I denne tid er der sket så meget for Bette Peder, at der kunne skrives en lang historie derom, men her skal vi nøjes med et kort resumé.

Som 12-årig mistede Peder sin moder, der døde af tæring (tuberkulose). Søskendeflokket var da, som nævnt, vokset til 8. Fire drenge og fire piger. De fire mindste blev sat i pleje hos gode mennesker, medens faderen sammen med de fire ældste „holdt hus“ derhjemme på ejendommen. Da Bette Peder var 14 år, blev han konfirmeret, men blev stadigvæk hjemme på ejendommen. Da han var 17 år, døde faderen af lungebetændelse.

I løbet af kort tid fik de ved venners

hjælp hjemmet solgt, og Bette Peder kom ud at tjene.

Han fik plads på en gård foreløbig for et år, og lønnen var 430 kr. Han tjente sammen med en jævnaldrende pige, som senere blev hans kone. Han blev på gården, til han skulle være soldat. Efter endt soldatertjeneste kom han igen ca. 1/2 år og tog derefter på højskole i 5 måneder.

Derefter købte han en ejendom og blev gift med pigen, der hed Anna. I ægteskabet kom der ialt 13 børn.

Da de havde 12 børn, døde en 2-års dreng af lungebetændelse 2 dage efter tyskernes ankomst, altså den 11. april 1940. Ca. 1 1/2 år efter fødtes en lille pige, og dusinet var igen fuldtalligt: 8 døtre og 4 sønner.

Under den tyske besættelse manglede der i høj grad benzin. Derfor brugte man generatorer, hvori man fyrede med småthugget træ, tørv eller grankogler.

For 10 kr. kunne man få lov at samle grankogler i Statens plantager et vist antal dage, og tilladelsen gjaldt for hele familien f. eks. i 4 uger.

Peder og nogle af børnene cyklede ud i plantagen om eftermiddagen hver med sin vandspand, og her samlede de så grankogler, der blev lagt i en fælles dyng. Enhver holdt selv regnskab med, hvor mange spandfulde han eller hun samlede.

Formiddagen efter kørte så en halvoksen søn, der var hjemme, med heste og vogn de ca. 10 km ud i plantagen efter et læs kogler. De blev lagt til tørre. Hovedparten på nogle sydvendte pandeplader over et halvtag.

Opsamlingen foregik om vinteren. Tørringen og salget hørte mere foråret og sommeren til. Som regel blev der afregnet pr. hektoliter.

Hvert barn kommer med det budskab, at Gud endnu ikke har opgivet mennesket.

(Rabindranath Tagore).

Når man havde solgt et parti f. eks. for 250 kr., dividerede man det antal samlede spande, der var indsamlet, ind i de ved solget indkomne penge. Derefter fik hver enkelt sin part.

Da resultatet var gjort op, havde man solgt kogler for over 2000 kr. Det var også en slags penge i et småkårshjem med mange børn, særlig i en tid, hvor beklædningen var noget elendigt skidt. Dertil kom endog 10 pct. i tøjskat.

Først mange år senere kom Peder en dag til at tænke på de 3-4 grankogler, han som lille dreng havde „fundet“ og „givet“ sin mor, og som hun senere tilbagegav til plantagen. Samtidig kom han i tanker om de mange læs kogler, som han og børnene havde samlet og hentet på fuldstændig lovlig vis, og på de mange penge, de havde indbragt.

— Da stod pludseligt det ord for ham: „Hvad for min skyld I mister, skal I få hundredfold igen.“

P. J. elev 1919-20.

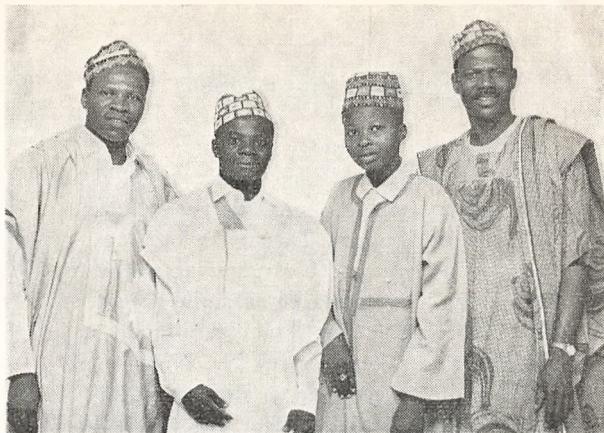
Giv dig tid

*Giv dig tid til at tænke,
det er styrkens forudsætning.
Giv dig tid til at lege,
det er hemmeligheden ved evig ungdom.
Giv dig tid til at læse,
det er visdommens kilde.
Giv dig tid til at bede,
det er den største magt i livet.
Giv dig tid til at elske og blive elsket,
det er et privilegium givet af Gud.
Giv dig tid til venskab,
det er vejen til lykken.
Giv dig tid til at le,
latter er sjælens musik.
Giv dig tid til at give,
livet er for kort til at være selvisk.
Giv dig tid til at arbejde,
det er lykkens pris.*

(Fra The New Zealand Nursing Journal).

10 års borgerkrig i staten Sudan

Klip fra „Ud i alverden“.

Da den afrikanske stat Sudan med hovedstaden Khartum i 1955 trådte ind i rækken af de afrikanske områder, som blev frigjort fra britisk overhøjhed, imødeså man med bange anelser en blodig overgangstid for den nye statsdannelse befolkning. I statens nordlige provinser er en muhammedanisme med fanatisk præg dominerende. I Syd-Sudan er befolkningen dels hedensk, dels kristen. Under britisk protektorat lykkedes det så nogenlunde at holde de stærke religiøse modsætninger i ave, idet det altid har været et britisk koloni-princip: *ikke* at blande sig i folkets gudstro, men at tilstå det fri religionsøvelse og at beskytte religionsfriheden med særligt henblik på de religiøse mindretal.

Dette princip godkendte den nye Sudan-regering i 1955, men, som det har vist sig, kun i teorien. I praksis tvang Khartum-regimet i Nord-Sudan Syd-Sudan ind i en blodig afværgekamp mod det islamitiske tryk fra nord. Dårligst stillet i denne kamp var det primitive hedenskab. - En uoplyst medicinmand kan med sine amuletter og fetisher ikke konkurrere med en højt oplyst, fanatisk muselman med regeringsstøtte til sin propaganda. Betydeligt stærkere stod og står stadig de kristne kirker, som ikke blot har bragt syd-sudanerne det kristne evangelium, men også gennem deres kirke- og missionskoler har fremmet folkeoplysningen på bred basis.

Mod disse forhadte kristne har Khartum-regeringen rettet det ene angreb værre end det andet. Katolske og protestantiske missionsærer er blevet udvist af landet, kirke- og missionskoler tvangslukket og de indfødte kristne forfulgt - i mange tilfælde på livet. Hvor mange martyrer det her drejer sig om, har man intet tal på. Men de 72, der fornylig blev myrdet ved en bryllupsfest, de ca. 100, der blev massakreret i Juba, og de 40, der blev dræbt i Øvre Nilen, beretter konkret om, hvor hårdt det går til i dette hjørne af Afrika. Nationaløkonomisk er den blodige borgerkrigs tab også store. Landbrugsministeriet i Khartum har eksempelvis oplyst, at værdien af kvægholdet i de syd-sudanske provinser i de forløbne 10 år er sunket fra 450 millioner kr. til 45 millioner.

Der er praktisk taget ikke mere noget organiseret kristent kirkeliv i Syd-Sudan, men derimod tusinder af nationale kristne, som dagligt er truet på liv og lemmer, fordi de ikke vil afsværge deres tro for at opnå en begunstiget stilling i et fanatisk muhammedansk statssamfund - (mange er flygtet over grænsen til Kenya og Uganda). Hvad de ønsker er ikke primitiv hævn over deres undertrykkere, men en gennemførelse af den religionsfrihed, som Sudans grundlov har tilsikret dem, men endnu kun på papiret og ikke i praksis.

Harald P. Madsen.

☆ *Hjemme fra skolen*

„Hvor blev den af?“

Det er angående januar måned 1966. Det var jo første gang, vi prøvede „at afslutte“ midt i vintersæsonen. Dage er altid kostbare, men hvor var der meget at nå hver eneste dag. Vi syntes alle at skulle gøre det lidt bedre endnu. Det skulle være sådan, at de elever, der kommer fra Nr. Nissum, er „forberedte“, og det er en stor og vidtfavnende opgave, som kun kan løses ved fælles indsats af begge parter - elever og lærere.

Afskeden blev fejret med en festaften, hvor højskoleklassen underholdt. Derefter kaffebord og herunder tale af forstanderen, der takkede og ønskede lykke fremover.

Nogle besøg har vi også haft. Kriminaloverbetjent Spanggaard, Lemvig, som vi sætter pris på, fordi han så indtrængende pålægger ungdom, at der er et ansvar, også hvad angår ild og maskiner, og det er jo berøringsflader, som vi alle er udsatte for.

Rejselektor fru Lund, Norge, var her på foreningen Nordens vegne. Fruen gav os to uforglemmelige foredrag. Først om Henrik Ibsen og dernæst om Nordahl Grieg. Vist

nok var sidste foredrag det, der greb os mest. Nordahl Grieg blev levendegjort - vi oplevede ham - og bedre kan vist ikke siges om et foredrag.

De elever, der er på landbrugslinien, har været på virksomhedsbesøg på fabrikken „Vestjyden“. Håber så, at de blev klogere på mejetærskere m. m. Optaget af besøget var de da.

Nogle elever er også optaget af idræt i deres fritid. Gymnastiksalen er aldrig ledig. Vi har også udvidet „bordtennisarealet“ med et bord i højskoleklassen, dvs. efter kl. 18,30. Nogle var så optaget af denne ædle sport, at de tog den lange vej til Horsens for at deltage i KFUM og KFUK's idrætsforbunds åbne mesterskabsstævne. Det bør tilføjes, at de lod andre deltagere „slås“ i finalekampene.

I denne uge er der *missionsuge* her i Nr. Nissum. Gamle elever ved, at vi gerne ser, at vore elever følger møderne. Nu - som altid - er det afgørende *at høre ordet*, dernæst *at modtage det*. Måtte vi opleve begge dele.

Ths. M.

PS! Sidste nyt. - Familien Svendsens er flyttet ind i deres nye hus.

Husker du

- at sommerskolen 1966 ikke er fuldt belagt.
 - at der er efterskole for de 14-17 årige i 5 mdr.
 - at der er **forberedelseskursus** for sygeplejerskolerne.
 - at der er særlig husholdningsafdeling.
 - at der er 3 og 5 mdr. alm. højskoleafdeling.
 - at der er flere valgfrie emner bl. a. idræt.
 - at gamle elevers indsats er bedre end annoncer.
-

Elevforeningens regnskab for 1965

KASSEKONTO

<i>Indtægt</i>		<i>Udgift</i>	
Kontingent	18812,90	Betalt bogtrykkeren i året 1965	13314,67
Afdrag rentef. lån	65,30	Understøttelser	840,00
Renter i bank C. 787	1258,25	Landselevforening	420,00
Renter i bank 9546	157,94	Girokort	34,10
Renter giro	23,31	Porto	164,00
Gaver fra vandremapper	77,20	Indsat i bank	1416,19
Hævet i banken	3262,31	Indsat i bank	8700,00
Girobeholdning 1. jan. 1965	1551,03	Girobeholdning 1. jan. 1966	232,53
Kassebeholdning 1. jan. 1965	48,15	Kassebeholdning 1. jan. 1966	134,90
	<hr/>		<hr/>
	Kr. 25.256,39		Kr. 25.256,39

DRIFTSKONTO

<i>Indtægt</i>		<i>Udgift</i>	
Kontingent	18812,90	Bladet har kostet	13513,66
Afdrag, rentefrit lån	65,30	Understøttelser	840,00
Renter	1439,50	Landselevforening	420,00
Gaver fra vandremapper	77,20	Porto og blanketter	198,10
	<hr/>	Overskud	5423,14
	Kr. 20.394,90		<hr/>
			Kr. 20.394,90

FORMUEKONTO

Ved årets begyndelse:		Ved årets slutning:	
Formue	18625,20	Lemvig Bank C. 787	21080,87
Overskud	5423,14	Lemvig Bank 9546	6344,04
	<hr/>	Girobeholdning	232,53
		Kassebeholdning	134,90
			<hr/>
		Tilsammen	27792,34
		Gæld til bogtrykkeren	3744,00
			<hr/>
Balance Kr. 24.048,34		Balance Kr. 24.048,34	

GAVER *specificeret:*

Vandremappen „Solglimt 53“	13,80
Vandremappen „Brevduen 31“	11,75
Vandremappen Vintergækken 27-28	16,20
Vandremappen Lyse Minder 42	20,00
Vandremappen Båndet 36	15,45
Ialt	77,20

A. Kristensen. Karen Jeppesen.

Så blev regnskabet for elevforeningen afsluttet for 1965. - Tak fordi I har tænkt så godt på elevforeningen i 1965, at der kunne blive et ganske pænt overskud, hvilket skyldes, at mange sendte et tocifret tal.

Det ville også være dejligt, om elevfor-

eningen, den dag vi får byggetilladelse til hallen, kan give et håndslag der. Tænk om vi i det kommende år kan fremvise et lignende overskud.

Så følger der igen en ny giroblanket med bladet (skulle den være faldet ud, er det giro 362 33), og mit store ønske er atter: Udfyld blanketten nu, skriv helst et tocifret tal igen og send den afsted *hellere i dag end i morgen*.

Husk at skrive den afsenderadresse, der er påtrykt bladet - og skriv tydeligt. Tak!

Tak for mange venlige hilsener i årets løb.

Hjertelig hilsen. „Jeppes“.

Elevstævnet i Vejle

Lørdag den 15. januar startede Jeppe og undertegnede kl. 13,30 med rutebil fra Elmely. På vejen ned til seminariet så vi en bil stående ude på marken efter en ufrivillig tur over grøften. På vejen fra seminariet mod Elmely så vi endnu en bil, der parke- rede ude i grøften - og vi var så glade for vor beslutning - at Jeppe ikke turde køre med mig, og jeg ikke med Jeppe.

Vi ankom i god behold til Vejle, fik „lidt“ at spise på et „fint“ sted. - Vor samtale drejede sig om, hvor mange der ville komme til stævnet. Vi havde bestilt kaffe til 20-25, men var enige om, at vi nok måtte betale for en del pladser, der ville stå tomme. Men endnu engang erfarede vi, at som „spåkone“ og „spåmand“ dur vi ikke. Kl. 20,00 var der fuldt overtegnet, idet 33 gæster havde indfundet sig.

Her skal blot lyde en tak til alle delta- gerne. Det var et håndslag, vi sent vil glem- me.

Som en undtagelse - fordi det var så stor en overraskelse - bringer vi nedenstående navneliste, og så kan I jo se, om der var be- kendte.

Ingrid Graversen 61.
Villy B. Kristensen 64-65.
Ruth Nielsen 62. Tage Carstens.
Birthe Roed Jensen. Arnold Jensen.
Sigrid Jensen, f. Mortensen, 1940.
Gunnar Dysted. Ingrid Dysted.
Bodil Hansen, f. Mikkelsen, 1960.
Jens J. Hansen 61-62. Ellen M. Christensen.
Henning Krogh Larsen 61-62.
Bigger Hansen 64. Sv. Erik Nielsen.
Inga Berg 64. Jørgen Berg.
Tove Slot Rasmussen, f. Mikkelsen, 57.
Edith Jensen, f. Balle, 1956.
Jens Chr. Jensen.
Anne Lise Sørensen 1957.
Edel Jeppesen 1955. Kristian Iversen 46-47.
Anna Iversen. Søren Hansen 50-51.
Børge Tønning 42-43. Inger Tønning.
Egon Jensen. Anni Lundgaard 65.
Aase Nybo Nielsen 65. Birgit Skovgaard 65.
Rigmor Skovgaard 65. Inger Fjordvald 65.

Jeppe og Ths. M.

✧ Højskolepost

HØJSKOLEAFTEN I HOBRO

lørdag den 19. februar kl. 20,00 på Ungdoms- borgen, Lillegade 7. Tidligere forstander, nu pa- stor Peters-Lehm, Rinkenæs, taler: „Ikke for skolen, men for livet“.

P. u. v.

Leif Hansen.

ØSTVENDSYSSEL HØJSKOLEKREDS

Lørdag den 12. marts kl. 20,00 i Hjallerup missionshus, hvor forstander Jef Tange, Røn- de, taler: „Hvad med dem i lømmelalderen?“

P. u. v. *Tage Sanden.*

VORE MØDER

- 26. febr. Kibæk. Ths. M.
- 2. marts Sjørslev. A. Kr.
- 5. marts Måbjerg. B. Ø.
- 17. marts Hjerem. Ths. M.

TIL LYKKE

I november blev frk. Karen Marie Olesen (1962) viet til Jørgen Christensen (63-64). Deres hjem er Saksdahlgård, Skivum pr. Vegger.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1964 Frk. Inge Krogh Larsen. — Fru Inge Krogh Nielsen, Rødding, Viborg.
- 1963 Frk. Gurli Pedersen, Sdr. Allé 42, Holstebro
- 1963 Fru Valborg Fibiger, Bydamsvej 1, Ranum.
- 1963 Frk. Esther Christensen. — Fru Esther Jakobsen, Nr. Vium, Troldhede.
- 1962 Frk. Marie Nielsen, Centralen, Løsning.
- 1962 Frk. Gerda Eriksen, Snebjerg, Herning.
- 1962 Frk. Kristine M. Sørensen, adr. Poul E. Larsen, Industrivej 3 st. th., Lemvig.
- 1962 Fru Margit Sodborg Jensen, Holstebro- vej 129, Vestermarken, Viborg.
- 1961 Fru Elisabeth Vestergaard Hansen, Gan- løsevej 20, Farum.
- 1959 Fru Erna Andersen, Vestergade 5, 1. sal, Herning.
- 1959 Frk. Ellen Laursen, Herrup, Vinderup.
- 1956 Frk. Birthe P. Christensen, P. Bangsvej 46, Struer.
- 1950 Fru Mennie Molin, Bækkeskov, Tapper- nøje, Vordingborg.
- 1935 Frk. Magda Christensen, adr. Pedersen, Sportsvej 2, Bording.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venne- forening. - Redigeret af højskolel. Ths. Mogensen.

M. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI A/S TRUER 16870

HR J KRISTENSEN
STATENS PÅSTUDIENSAMLING
FREDERIKSBÆRG ALLE 22